

Doreen Carwithen (1922-2003) föddes i Haddenham, Buckinghamshire. Som barn fick hon sina första musiklektioner av sin mamma, en musiklärare, och startade både piano och fiol med henne vid fyra års ålder. Vid 16 års ålder började hon komponera genom att sätta upp Wordsworths "I Wandered Lonely as a Cloud (Daffodils)" för röst och piano.

1941 gick hon in i Royal Academy of Music och spelade cello. Hon var medlem av William Alwyn harmoniklass, som började lära henne komposition. Hennes overture ODTAA (One Damn

Thing After Another) fick premiär på Covent Garden av Adrian Boult 1947.

Samma år blev hon uttagen av Royal Academy till en utbildning som kompositör av filmmusik.

1961 blev hon William Alwyn hängivna sekreterare och blev hans andra hustru 1975, och antog Mary Alwyn som hennes gifta namn, eftersom hon ogillade namnet Doreen, och Mary var hennes mellannamn. Efter hennes mans död 1985 grundade hon William Alwyn Archive och William Alwyn Foundation för att marknadsföra hans musik och underlätta relaterade forskningsprojekt.

Hon återupptog också intresset för sin egen musik. 1999 lämnade en stroke henne förlamad på ena sidan. Hon dog på Forncett St Peter, nära Norwich, den 5 januari 2003.

Danse macabre (Dödsdansen) är en symfonisk från 1874. Kompositören fick inspiration till verket av Henri Cazalis dikt om de dödas dans natten till Alla helgons dag. Verket gjorde ingen större lycka när det första gången framfördes 1875. Åhörarna tyckte att musiken var alltför egendomlig. Men stämningen slog snart om och verket gjorde sedermera succé. För att mana fram intryck av de dödas dans använde Saint-Saëns egendomliga, disharmoniska klangverkningar.

Dikten börjar "Genom sönderrivna moln bryter då och då en månstråle fram. Tolv tunga slag hörs då från kyrktornet. Då sista slaget dör bort ljuder sällsamma toner från kyrkogården. Månljuset faller på en ohygglig gestalt. Det är döden som sitter på en gravsten och stämmer sin fiol, ihåligt och falskt. Man hör skrik och jämmer i gravarna och vinden rister klagande i de nakna trädkronorna. De dystra tonerna från dödens förstämnda fiol kallar fram de döda ur gravarna."

Dikten slutar sedan med "Vinden tjuoter med i den ohyggliga kören, och de nakna lindarna jämrar sig. Plötsligt stannar Döden upp sitt spel och i stillheten som följer hör man ljudet av en galande tupp. De döda skyndar tillbaka till gravarna och den fantastiska synen upplöses i ljuset av den gryende dagen."

Musik i Sundbyberg

Lördagen den 19 oktober 2019 kl. 16.00

PROGRAM

Doreen Carwithen

Suffolk Suite

1. Prelude
2. Oxford Ness
3. Suffolk Morris
4. Framlingham Castle

Camille Saint-Saëns

Danse Macabre

Antonin Dvořák

Slaviska Danser, Op. 46

Nr 1, 2, 7, 8

Johannes Brahms

Akademisk Festouvertyr, Op. 80

Allegro

Följ oss på <http://www.sundbybergsorkestern.se/> eller Facebook

<http://www.facebook.com/groups/sundbybergsorkestern/>

Nästa konsert med Sundbyberg Söndagen 8 december

Allaktivitetshuset, Sundbyberg
Sundbybergs Orkesterförening
Dirigent: Michael Lagerström

Doreen Carwithen (1922-2003) föddes i Haddenham, Buckinghamshire. Som barn fick hon sina första musiklektioner av sin mamma, en musiklärare, och startade både piano och fiol med henne vid fyra års ålder. Vid 16 års ålder började hon komponera genom att sätta upp Wordsworths "I Wandered Lonely as a Cloud (Daffodils)" för röst och piano.

1941 gick hon in i Royal Academy of Music och spelade cello. Hon var medlem av William Alwyn harmoniklass, som började lära henne komposition. Hennes overture ODTAA (One Damn

Thing After Another) fick premiär på Covent Garden av Adrian Boult 1947.

Samma år blev hon uttagen av Royal Academy till en utbildning som kompositör av filmmusik.

1961 blev hon William Alwyn hängivna sekreterare och blev hans andra hustru 1975, och antog Mary Alwyn som hennes gifta namn, eftersom hon ogillade namnet Doreen, och Mary var hennes mellannamn. Efter hennes mans död 1985 grundade hon William Alwyn Archive och William Alwyn Foundation för att marknadsföra hans musik och underlätta relaterade forskningsprojekt.

Hon återupptog också intresset för sin egen musik. 1999 lämnade en stroke henne förlamad på ena sidan. Hon dog på Forncett St Peter, nära Norwich, den 5 januari 2003.

Danse macabre (Dödsdansen) är en symfonisk från 1874. Kompositören fick inspiration till verket av Henri Cazalis dikt om de dödas dans natten till Alla helgons dag. Verket gjorde ingen större lycka när det första gången framfördes 1875. Åhörarna tyckte att musiken var alltför egendomlig. Men stämningen slog snart om och verket gjorde sedermera succé. För att mana fram intryck av de dödas dans använde Saint-Saëns egendomliga, disharmoniska klangverkningar.

Dikten börjar "Genom sönderrivna moln bryter då och då en månstråle fram. Tolv tunga slag hörs då från kyrktornet. Då sista slaget dör bort ljuder sällsamma toner från kyrkogården. Månljuset faller på en ohygglig gestalt. Det är döden som sitter på en gravsten och stämmer sin fiol, ihåligt och falskt. Man hör skrik och jämmer i gravarna och vinden rister klagande i de nakna trädkronorna. De dystra tonerna från dödens förstämnda fiol kallar fram de döda ur gravarna."

Dikten slutar sedan med "Vinden tjuvar med i den ohyggliga kören, och de nakna lindarna jämrar sig. Plötsligt stannar Döden upp sitt spel och i stillheten som följer hör man ljudet av en galande tupp. De döda skyndar tillbaka till gravarna och den fantastiska synen upplöses i ljuset av den gryende dagen."

Musik i Sundbyberg

Lördagen den 19 oktober 2019 kl. 16.00

PROGRAM

Doreen Carwithen

Suffolk Suite

5. Prelude
6. Oxford Ness
7. Suffolk Morris
8. Framlingham Castle

Camille Saint-Saëns

Danse Macabre

Antonin Dvořák

Slaviska Danser, Op. 46

Nr 1, 2, 7, 8

Johannes Brahms

Akademisk Festouvertyr, Op. 80

Allegro

Följ oss på <http://www.sundbybergsorkestern.se/> eller Facebook

<http://www.facebook.com/groups/sundbybergsorkestern/>

Nästa konsert med Sundbyberg Söndagen 8 december

Allaktivitetshuset, Sundbyberg
Sundbybergs Orkesterförening
Dirigent: Michael Lagerström